

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4C/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207036
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2515207036.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO 36 854 140, Žižkova 11, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: G. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., zastúpený splnomocneným zástupcom: G. H. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P.E. XXX/X, Y. F., o zaplatenie 2.343,72 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 367,75 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 367,75 eura od 28.10.2013 do 28.10.2015, vo výške 8,05% ročne zo sumy 367,75 eura od 29.10.2015 do zaplatenia, a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 30.10.2015, doručenu súdu dňa 04.11.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.343,72 eura spolu s úrokom vo výške 21,90 % ročne zo sumy 1.342,23 eura od 29.10.2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.051,57 eura od 29.10.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 13.10.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004504150R, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky. V zmysle zmluvy vyčerpaný a nesplatený úver sa úročí pevnou úrokovou sadzbou vo výške 21,90% p.a.. V zmysle zmluvy pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov, je žalobca oprávnený dlžnú sumu úročiť úrokom z omeškania, ktorá je dohodnutá zmluvne alebo ktorého výška je určená v Obchodných podmienkach pre ČSOB spotrebiteľské úvery, ktoré sú súčasťou zmluvy, a to až do zákonnej výšky úroku z omeškania. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal a bol v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, listom - Oznámenie o zosplatnení úveru žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 27.10.2013. Podľa vyčíslenia pohľadávky ku dňu 28.10.2015 bol celkový zostatok v sume 2.343,72 eura pozostávajúci z istiny 1.342,23 eura, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 697,88 eura, úrokov z omeškania v sume 292,15 eura a poplatkov v sume 11,46 eura (ktoré predstavujú poplatok za poistenie úveru vo výške 3,82 eura/mesiac). V doplnení žaloby zo dňa 14.12.2018 žalobca uviedol, že nezaplatená istina vo výške 1.342,23 eura predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, ktorý žalovaný čerpal jednorazovo dňa 13.10.2011 vo výške 2.000,- eur. Nezaplatené zmluvné úroky z úveru vo výške 697,88 eura boli žalovanému účtované odo dňa prvého čerpania úveru a sú taktiež vyčíslené ku dňu 28.10.2015. Výška riadneho úroku bola žalovanému účtovaná v súlade s článkom IV. zmluvy v

spojení s bodom 4.1 Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery vo výške 21,90 % p.a.. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte, t.j. aktuálna výška dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti, narastal aj jeho dlh na úrokoch z úveru, nakoľko anuitná splátka v sebe okrem splácania istiny zahŕňa aj splácania riadnych úrokov z úveru. Nezaplatené úroky z omeškania vo výške 292,15 eura boli žalobcom počítané z nedoplatkov na splátkach, splatných v zmysle zmluvy o úvere. Nezaplatené poplatky vo výške 11,46 eura pozostávajú z nasledovných poplatkových úkonov: 1,67 eura poistenie smrti alebo plnej invalidity; 2,15 eura poistenie práceneschopnosti a straty zamestnania; 1,67 eura poistenie smrti alebo plnej invalidity; 2,15 eura poistenie práceneschopnosti a straty zamestnania; 1,67 eura poistenie smrti alebo plnej invalidity; 2,15 eura poistenie práceneschopnosti a straty zamestnania. Žalobca si nárok na zaplatenie poplatkov uplatňuje v zmysle zmluvných dojednaní vyplývajúcich z článku VII. zmluvy, bodov 6. a 8.. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 48 mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 27. dňu v mesiaci. Prvá splátka úveru bola splatná dňa 27.11.2011 a posledná anuitná splátka úveru mala byť splatná dňa 27.10.2015. Prvá až predposledná mesačná anuitná splátka skladajúca sa z istiny a riadnych úrokov bola zmluvnými stranami dojednaná vo výške 63,47 eura, pričom výška poslednej splátky mala byť žalobcom vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Žalobca k uplatňovanému nároku na zaplatenie riadnych úrokov z istiny aj po zosplatnení úveru poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/8/2017 zo dňa 21.03.2018.

3. Ako dôkazy žalobca označil a predložil Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 004504150R zo dňa 13.10.2011, platobnú históriu, Výzvu č. 2 na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 01.04.2012, Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 29.10.2013, Podací hárok č. EPH001357002, Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky, vyčíslenie pohľadávky ku dňu 28.10.2015, Špecifikáciu pohľadávky, Výpis z účtu.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

6. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a splnomocneného zástupcu žalovaného, ktorý mali predvolanie na pojednávanie doručené (na č.l. 211), svoju neprítomnosť neospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali, pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 13.10.2011 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 004504150R, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 21,90 %, RPMN vo výške 32,11 % a priemernou hodnotou RPMN vo výške 20,65%, pričom celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola uvedená v sume 3.365,79 eura. Za poskytnutie úveru mal žalovaný zaplatiť poplatok vo výške 40,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 48 mesačných anuitných splátkach, pričom anuitná splátka sa skladá z istiny a príslušných úrokov vo výške podľa čl. IV. zmluvy. Prvá splátka mala byť splatná dňa 27.11.2011 a posledná splátka dňa 27.10.2015, ktorý deň mal byť zároveň dňom splatnosti úveru. Prvá až predposledná anuitná splátka mala byť vo výške 63,47 eura, pričom posledná anuitná splátka mala byť bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Žalovaný zaplatil žalobcovi na predmetný úver celkom sumu 1.632,25 eura (podľa stĺpca „Zaplatené celkom“ z listiny Špecifikácia pohľadávky na č.l. 73). Výzvou č. 2 na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 01.04.2012 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v prípade nezaplatenia dlžnej sumy. Z Oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 29.10.2013 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že vyhlásil celý záväzok z poskytnutého úveru dňom 27.10.2013 za splatný a vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej čiastky.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej požiadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (1) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení

úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (2)

20. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

21. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Predmetom konania je úverová zmluva, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) a § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku všetkých splátok, keď v zmluve nie je uvedená výška poslednej splátky, ktorá má byť v zmysle čl. V. zmluvy vypočítaná bankou na základe priebehu splácania úveru. Uvedené je neprípustné, pretože aj posledná splátka mala byť uvedená v zmluve v konkrétnej výške pri predpoklade riadneho splácania úveru, aby tak nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj je v zmluve uvedený vo výške 3.365,79 eura, pričom uvedená suma nezodpovedá násobku anuitnej splátky vo výške 63,47 eur a počtu splátok 48, resp. nie je zrejmé, z čoho táto suma pozostáva. Keďže nie je uvedená výška poslednej splátky, nie je zároveň splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, pričom ide o okolnosť, ktorej neuvedenie mohlo spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah záväzku.

24. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, poplatkov za poistenie smrti alebo plnej invalidity, poplatkov za poistenie práceneschopnosti a straty zamestnania, ani iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného, ktoré plnenia bolo potrebné v celom rozsahu započítať výlučne na istinu úveru. Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 2.000,- eur a na tento zaplatil celkom sumu 1.632,25 eura, súd mu vo výroku I. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 367,75 eura a vo zvyšku žalobu vo výroku II. ako nedôvodnú zamietol.

25. Súd pritom podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/254/2018-89 zo dňa 29.01.2020, v ktorom odvolací súd uviedol, že „13. Z článku V. zmluvy vyplýva, že prvá až predposledná anuitná splátka bola určená vo výške 48,30 eur, pričom posledná anuitná splátka mala byť bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Zo zmluvy teda nevyplýva rovnaká výška splátok po dohodnutú dobu, keďže výška poslednej splátky úveru mohla byť určená jednostranne veriteľom s ohľadom na priebeh splácania úveru (porov. ods. 13 rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21.12.2016 sp. zn. 10Co/724/2015). 14. Neprijateľné z hľadiska spotrebiteľskej ochrany je neuvedenie výšky poslednej splátky. Takáto situácia vyvoláva na strane spotrebiteľa neistotu, keď nevie určiť súhrnnú sumu splátok, ktoré má dodávateľovi zaplatiť, čo prehĺbuje jeho nerovné postavenie v právnom vzťahu s dodávateľom a môže byť zdrojom svojvôle dodávateľa (porov. rozsudok Krajského súdu v Žiline z 20.4.2015 sp. zn. 11Co/127/2015). 15. Dodáva sa, že aj smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vyžaduje, aby zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádzala výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa (článok 10 ods. 2 písm. h/ predmetnej smernice). 16. Podľa zmluvy o úvere v danom prípade výška poslednej anuitnej splátky mala byť vypočítaná bankou na základe priebehu splácania úveru. Z uvedeného je zrejmé, že výška poslednej splátky v zmluve uvedená nebola, čo sa prieči ust. § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, ktorý vyžaduje, aby priamo v zmluve bola explicitne určená výška každej splátky (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 20.11.2017 sp. zn. 17Co/49/2017), pričom pre úplnosť sa dodáva, že ide o okolnosť, ktorej neuvedenie mohlo spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah záväzku. Preto súd prvej inštancie správne posúdil podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ úver ako bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené, keď úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, za situácie, že v danej veci žalovaná poskytnutú istinu 2.000 eur žalobkyni zaplatila (uhradila jej spolu 3.447,17 eur), žaloba bola správne ako nedôvodná zamietnutá.“

26. Keďže žalovaný peňažný záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 367,75 eura aj úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 28.10.2013, keďže k zosplatneniu úveru žalobcom došlo ku dňu 27.10.2013. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo skutočnosti, že záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013 (§ 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 28.10.2013, t.j. vo výške 8,50 % ročne (0,5 + 8 %), ktorý mu súd priznal zo sumy 367,75 eura za obdobie od 28.10.2013 do 28.10.2015. Keďže od 29.10.2015 až do zaplatenia si žalobca uplatnil nižší úrok z omeškania 8,05 % ročne, súd mu od 29.10.2015 takýto nižší úrok z omeškania priznal, keďže nemôže prekročiť žalobu a priznať viac. Súd dodáva, že žalobcovi nebolo možné priznať vyčíslený úrok z omeškania do 28.10.2015 vo výške 292,15 eura, keďže okrem toho, že tento úrok z omeškania bol vypočítaný aj z úrokov a poplatkov, na ktoré žalobca pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal nárok, nebola žaloba v tejto časti ani preskúmateľná, keďže žalobca neuviedol výpočet, akým dospel k tejto sume. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od zosplatnenia úveru do zaplatenia ako nevyčíslený.

27. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 367,75 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 367,75 eura od 28.10.2013 do 28.10.2015 a vo výške 8,05% ročne zo sumy 367,75 eura od 29.10.2015 do zaplatenia, a preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

28. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

29. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanému na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

30. Podľa § 251 CSP, trový konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

32. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

33. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

34. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalobcovi bola z istiny 2.343,72 eura s príslušenstvom priznaná suma 367,75 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 16 % a hrubý úspech žalovaného 84 %, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 68 % (84 - 16). Súd však žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výroku III. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).